

Божае Нараджэнне побач з Вялікдзенем з'яўляецца самым урачыстым святам. Гэта - сямейнае свята, якое адзначаецца пераважна ў акружэнні найбліжэйшых людзей.

23

снежня

ўсёй супольнасцю мы правялі вігілійны вечар разам з біскупам Аляксандрам Кашкевічам, прафесарамі і супрацоўнікамі нашай семінарыі. Пасля прывітання ўсіх прысутных і супольнага спеву калядак, біскуп запаліў вігілійную свечку, а дыякан асвятціў аплаткі. Затым быў прачытаны ўрывак Евангелля, у якім апісваецца нараджэнне Езуса Хрыста. Ламаючыся аплаткам пад спеў калядных песень, мы складалі ўзаемныя сардэчныя пажаданні, просячы прабачэння за зло, якое зрабілі адзін аднаму.

Калі ўсе селі за вігілійны стол, распачалася артыстычная частка праграмы. Па традыцыі ў гэты вечар у чатырох кутах хаты ставіліся калісьці неабмалочаныя снапы збожжа. Таксама раней верылі, што ў дванаццаць гадзін хатнія жывёлы размаўляюць чалавечай мовай і падслухованне такой размовы не прыносіць шчасця. Паводле звычаю патрэбна было пакласці сена пад абрус, якім накрывалі вігілійны стол. Дарэчы, слова "аплатак" паходзіць ад лацінскага слова «oblatum» (ахвярны дар). † Раней чалавек складаў ахвяры нязнаным сілам: вадзе, маланцы, ветру, каб уратавацца ад ўсяго, што магло яму пагражаць. Практыка выпечкі прэснага хлеба, не кіслага, такога, якім падсілкоўваўся Езус на апошняй вячэры, паходзіла з біблейскіх часоў, ад Майсея і захавалася ў Касцэле да сённяшняга дня, хаця сучасны хлеб мае іншы выгляд. Аплатак, які сёння мы знаем, упершыню пачалі выпякаць манахі з бэнэдыктынскага кляштара ў Францыі. Менавіта адтуль гэты звычай распаўсюдзіўся на ўсю Еўропу і разам з хрысціянствам прыбыў таксама на нашу зямлю. Прыгожым даўнім звычаем з'яўляецца таксама запрашэнне на вігілію самотных людзей, так каб у гэты вечар ніхто не быў пакінуты і самотны.

На заканчэнне вечару біскуп Аляксандр удзяліў усім прысутным Божае благаслаўленне.